

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Schmidt, som med Hensyn til forskellige sønderjydske Forhold har holdt en Tale her, der virkelig maa betegnes som i flere Henseender bemærkelsesværdig og i mange Henseender yderst mærkelig, ikke mindst derved, at det ærede Medlem fremsatte en Række hasarderede Paastande uden at føre Skygge af Bevis for disse Paastandes Rigtighed. Den højtærede Statsminister har omtalt enkelte af det ærede Medlem Hr. Schmidts Anbringender, og jeg skal gaa ind paa enkelte andre, nemlig de Bemærkninger, som det ærede Medlem fremsatte angaaende Sønderjydske Hypoteklaanefond. Det ærede Medlem slog denne Laanefond og dens Administration med Hensyn til Bedømmelsen sammen med Laanekassen, og jeg vil, hvad det ærede Medlems Opfattelse af begge disse Institutioner angaar, henvise til, at det ærede Medlem udtalte, at „man er ikke saa glad nede i Nordslesvig over disse Love, og særlig vi fra tysk Side har det tydelige Indtryk, at de praktiseres imod vore Interesser. I det mindste ved vi, at det jo ikke er Hjælp for os alle, men . . . allermest Hjælp for Bankerne“. Jeg maa sige, at disse det ærede Medlems Udtalelser staar ganske besynderligt til de Bemærkninger, han gjorde her fra denne Talerplads, da Lovforslaget om Oprettelse af en sønderjydske Hypoteklaanefond var til Behandling her, og jeg er meget forundret over, at det ærede Medlem, naar han tillader sig at fælde en saadan Dom og umiddelbart derefter af ærede Medlemmer her i dette høje Ting, de Herrer C. O. Pedersen og Holger Andersen, opfordres til at bevise sin Paastand, saa ikke des mindre forbliver tavs, intet som helst Forsøg gør derpaa. Nu forstaar jeg meget vel, at det ærede Medlem ikke gør Forsøget. Det er af ganske gode Grunde, han undlader det, thi denne Paastand er grebet ud af Luften, og jeg ønsker at udtale, at den Sigtelse, det ærede Medlem her har fremsat, er ganske og aldeles urimelig. Forholdet er dette, at der ikke foreligger et eneste Tilfælde, hvor Hypoteklaanefondens Bestyrelse af Hensyn til, at en Laantager er tysk, har bevilget ham et mindre Laan, end hans Forhold, saaledes som disse har været klarlagt for

Fonden, efter dennes almindelige Praksis vilde berettigede ham til at faa. Videre hævder Fondens Bestyrelse, at man ingen Sinde har indladt sig paa at undersøge, om en Laansøger var dansk-sindet eller tysksindet eller slet ingen af Delene, men stedse ved Behandlingen af alle disse Sager udelukkende har bygget sin Afgørelse paa de saglige Oplysninger, der var til Disposition, og paa Undersøgelsen af selve den Ejendom, i hvilken Laanet ønskedes optaget. Forholdet er imidlertid dette, at i mange Tilfælde har man fra Hypotekfondens Side ikke været i Stand til at gaa op til det i Loven fastsatte Maksimum af 25 pCt. af Kreditforeningslaanet, der staar forud. Det kan hænge sammen med Ændringer af Vurderingerne, og det kan hænge sammen med, at en Kreditforening yder et procentvis større Laan i en Ejendom, end en anden af de Kreditforeninger, der virker i de sønderjydske Landsdele, yder, saaledes at der ikke altid er den samme Plads for et efterfølgende Laan af Hypoteklaanefonden, selv om Talen er om Ejendomme af nogenlunde samme Karakter. Det er muligt, at det ærede Medlem Hr. Schmidt er kommet til at fremsætte sine Paastande paa Grundlag af Meddelelser, han kan have faaet fra denne eller hin Laansøger, som ikke har naaet det Maksimum for Laan, han havde ventet at faa, og som er blevet kritisk sindet paa Grund af, at andre har faaet Maksimumsbeløbet. Men Forklaringen er ikke at søge i nationale Modsætningsforhold, saaledes som det ærede Medlem har gjort det, men derimod i de Forhold med Hensyn til Laans Udmaalning fra de forskellige Kreditforeningers Side i de sønderjydske Landsdele, som jeg her har nævnt.

Det ærede Medlem beklagede sig ogsaa over Regeringens Stilling til Privatfunktionærer, som har været forsikret i tyske Kasser. Det ærede Medlem henviste til, at ifølge Traktat skal den danske Stat sørge for disse Privatfunktionærer under den Forudsætning, at Tyskland betaler den Del af Summen, som svarer til de Rettigheder, de paagældende havde erhvervet i den Tid, de var forsikret under Tyskland. Det ærede Medlems Udtalelser var paa dette Punkt, synes det mig, noget uklare. Det ærede Medlem mente aaben-